

til Erhvervelse af Næringsbevis. Endskønt Spørgsmaalet var stillet til Indenrigsministeren, vil jeg tillade mig at besvare det, da Sagen nærmest hører under Handelsministeriet. Det ærede Medlem fremstillede den gældende Ordning som en Rest fra Fortiden, og det kan jo godt siges, for saa vidt som vor Næringslov er gammel, saa vidt jeg erindrer fra 1857. Men jeg tror, at man kan sige, at selv om Loven er gammel, er det en god Lov endnu, og Spørgsmaalet er sikkert ikke saa lige til, som det ærede Medlem synes at mene. Der kan nok være Tilfælde, hvor det vil være naturligt, at den gifte Kvinde har Adgang til at løse Næringsbevis, men der vil utvivlsomt i mange Tilfælde være noget unaturligt i, at en gift Kvinden løser Næringsbevis, naar hendes Ægtefælle samtidig har en Næringsadkomst, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor der er fuldstændigt Formuefællesskab; dette gælder dog ogsaa, selv om der er Særformue, fordi det kan forudsættes, at der navnlig under saadanne Forhold, hvor de økonomiske Kaar ikke er gode, kan komme Interesseskonflikter, og det kan maaske gaa saaledes, at man da kan blive tilskyndet til at henføre alle Forpligtelser til den ene og al Fordelen til den anden, hvilket vil kunne være uheldigt. Der er imidlertid nedsat en Næringslovs-kommission, som vil beskæftige sig med dette Spørgsmaal, saa jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt tage bestemt Stilling til Sagen. Men jeg vil sige til det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz, at jeg tror, at adskillige af hendes egne Meningsfæller har en anden Opfattelse end den, hun gjorde gældende, og det vil utvivlsomt være formaalstjenligst, hvis det ærede Medlem ønsker Sagen fremmet, at rette en Henvendelse til sit Partis Repræsentanter indenfor Næringslovs-kommissionen, idet jeg har det Indtryk, at disse maaske ser anderledes paa denne Sag end det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har rejst det Spørgsmaal, om Dommen i Landmandsbanksagen vil kræve, at alle Bankregnskaber i Fremtiden maa fremtræde med de Tab, som kan forventes at komme. For saa vidt det ærede Medlem hermed mener, at Afskrivningerne skal være saa store, at man kan være ganske sikker paa, at der i Aarets Løb ikke kan fremkomme yderligere Tab, maa jeg mene, at Fordringen er alt for streng, men jeg antager heller ikke, det ærede Medlem mener noget saadant. Den nugældende Aktieselskabslovs § 26 indeholder en Bestemmelse herom,

og deri nævnes det, at Regnskabet skal indeholde et Driftsregnskab og en Status udvisende Selskabets sande Stilling efter Bestyrelsens bedste Skøn. Heri ligger efter min Mening en Pligt til, at der ved Vurderingen af de tilstedeværende Værdier udvises Forsigtighed; det er givet, at alle konstaterede Tab og alle sandsynlige Tab straks skal afskrives, og Regnskabet og Status skal i enhver Henseende være redegjort og rigtigt; der bør ogsaa gives alle Interesseklasser Besked om den virkelige Stilling. Jeg mener derfor at kunne besvare de fremsatte Spørgsmaal saaledes, at Regnskabet skal være ubetinget rigtigt, det maa hverken være for gunstigt eller for ugunstigt.

Det samme ærede Medlem fremsatte det Spørgsmaal, om der maa findes skjulte Reserver. Det forbyder Aktieselskabsloven i og for sig ikke, og der kan jo paa visse Punkter være Tale om skjulte Reserver — f. Eks. er det vist ikke ualmindeligt, at Bygninger, Maskiner og Inventar vurderes meget lavt; det kan man sikkert ikke forbyde og maaske heller ikke have noget imod. Derimod kan det ikke tillades, at skjulte Reserver benyttes til at udligne Risici paa anden Maade og saaledes benyttes til at dække andre Forhold. I øvrigt vil der blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa disse Spørgsmaal inden ret længe, da det er min Hensigt at fremlægge for den høje Rigsdag Forslag til Bank- og Aktielove snarest muligt, i hvert Fald inden Jul. Jeg havde haabet at kunne fremlægge disse Forslag allerede ved Samlingens Begyndelse, men af forskellige Aarsager har det ikke været muligt, bl. a. fordi man maatte afvente Landmandsbankdommen, og jeg finder det ogsaa naturligt, at man afventer en Udtalelse fra Landmandsbankkommissionen; den sidder sikkert inde med Oplysninger, som kan være af Betydning for de herhenhørende Forhold.

Naar jeg til Slut ønsker at sige et Par Ord om en Sag, som ikke hører under mit Omraade, er det, fordi den Sag ofte omtales i Relation til erhvervsdrivende, men ogsaa fordi jeg i ca. 20 Aar har været Formand for et Skatteraad, hvis Distrikt var omtrent lige delt mellem Land og By, idet det bestod af Vejle Købstad og 14 Landkommuner, saa jeg burde i hvert Fald have et ret alsidigt Kendskab til Skatteforholdene.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har fremsat Ønske om, at der maatte blive indført Bogholderipligt for Landbrugere. Han knyttede samtidig nogle smukke Ord dertil om, at det ikke var hans Mening, at